

Ghiță NAZARE*

PRESA PEDAGOGICĂ GĂLĂȚEANĂ – TRADIȚIE ȘI ACTUALITATE

The Pedagogical Press of Galati: Past and Present

Abstract: This articles shows the continuous preoccupation of the teachers from Galati and Covurlui County to edit and print their own publications which revealed the problems of the Romanian and regional school system over a span of 120 years. The articles published are about the curriculum of the school subjects, about pedagogy and methodology, about the development of practice-oriented education, love for one's country, respect for work, culture and art, the lives of certain educational, scientific and cultural figures, aspects regarding the economic situation of people working in the educational system, the commemoration and homage of previous teachers, and many other subjects. We emphasize the great number of publications in our city on these subjects and the meaningful titles that they had, such as "The Friend of Pedagogy," "Educational Opinions", "The Department", "School Clarifications", "The School of Galati" etc.

Keywords: Galați, pedagogical press, education

*

Presa pedagogică i-a preocupat pe dascălii gălățeni încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea. Alături de publicații cu caracter social-politic, economic, comercial, cultural-artistic, religios, satirico-umoristic etc. au apărut la Galați și periodice didactice, tipărite prin munca entuziastă a unor oameni de carte și de suflet – învățători și profesori – care și-au pus talentul, energia și, nu de puține ori, modestul avut pentru apariția lor. În general, publicațiile respective au dezbătut probleme în concordanță cu noile curente și metode pedagogice, pentru cât mai buna instruire și educare a elevilor. De asemenea, sunt extrem de prețioase și interesante

---

* Profesor; nazareghita@yahoo.com.

pentru noi, astăzi, informațiile pe care ni le oferă publicațiile respective fiind, am putea spune, o oglindă a stării generale a școlii gălățene în evoluția ei.

Amicul pedagogiei este primul periodic didactic gălățean, apărut sub forma unui buletin săptămânal. S-au păstrat la Academia Română doar trei numere, datate 12, 20 și 28 martie 1889, fiecare având câte patru pagini. Redactorul publicației pleda pentru laicizarea și gratuitatea învățământului nostru, având ca model învățământul francez de după Revoluția din 1789. Buletinul consemnează cu precădere – din acest punct de vedere poate fi un util izvor istoric – evenimente din viața școlii noastre: catedre scoase la concurs, proiectul de buget al Ministerului Instrucțiunii Publice, convocarea celui de-al VI-lea Congres al Corpului Didactic (Iași, 3–5 aprilie 1889), privind organizarea școlilor normale, majoritatea salariilor învățătorilor sătești, de la 70 la 80 de lei, „neîndestulătoare pentru nevoile și greutatea vremii”, trimiterea unor tineri pentru specializare în străinătate.

Semănătorul, revistă pentru „popor și școală”, apare la Galați, lunar, în perioada ianuarie – mai 1899, sub conducerea unui „comitet de redacție” compus din învățători și profesori. În articolul-program intitulat „Întâiul cuvânt” se arată că dorința este „de a întări dragostea românului de țara strămoșească”, de a face cunoscute „istoria neamului nostru ..., legile de azi și acele ce se fac în interesul poporului ..., de a da și a cere colegilor noi îndreptări și lămuriri asupra educațiunii și instrucțiunii copiilor în școală”. Revista publică articole de interes didactic și cu referire la inițiativele promovate de Spiru Haret.

Biserica și Școala, revistă al cărui prim număr apare la 1 septembrie 1889, în patru pagini, cu sediul în strada Vulturului nr. 25, Galați. În septembrie a apărut un singur număr, pentru ca, până în decembrie 1889, să mai apară încă nouă numere. Odată cu numărul 11 din ianuarie 1890 apare bilunar, avându-l ca redactor pe I. Hasnaș. Alături de articole cu conținut religios, revista publică, într-un număr mare, materiale referitoare la școală, la menirea școlii, la rolul dascălilor etc. Sunt articole referitoare la programa școlilor primare, pe discipline, la restaurarea monumentelor istorice, la școala sătească, la învățământul privat, la cultura națională, la situația românilor din afara granițelor etc. De la sfârșitul anului 1891 revista apare cu intermitențe, în 1893, 1894 și 1897, I. Hasnaș având alături de calitate de redactor și pe cea de proprietar. Din 1897 revista apare cu precizarea că este foaia „Asociațiunii pentru îmbunătățirea serviciului divin”.

Buciumul Instrucțiunii, revistă condusă de un „comitet redactor”, alcătuit din învățători din întreg județul, având pe frontispiciu adagiul „Luminează-te și vei fi!”, a avut o apariție lunară, neregulată, din noiembrie 1891 până în iulie 1894. Scopul revistei, conform primului număr, era „de a consolida pe toți membrii corpului didactic în luminarea viitoarei generațiuni” și de „a nu avea nici un rol politic”, precum și programul formulat în zece puncte, care se pot constitui în tot

atâtea rubrici ale revistei: 1) chestiuni de știință; 2) chestiuni didactice; 3) conferințe anuale și regionale; 4) generalizarea ideilor utile din alte reviste; 5) metode de predare la diverse obiecte; 6) din igiena și medicina populară după reviste de specialitate; 7) de ale agriculturii; 8) economia rurală: cultura cânepei, a inului, a gândacilor de mătase, îngrijirea albinelor etc.; 9) noutăți originale și din alte foi; 10) corespondențe. Un spațiu important în economia revistei îl ocupă problemele de metodică. Amintim doar câteva titluri: „Despre metode în general”, „Metoda numerațiunii”, „Metoda învățământului gramaticii” etc. În alte articole se analizau critic programele școlare sau „noul orar în școlile rurale”. Într-un articol, autorul constata, cu părere de rău, că „mai toți puternicii care s-au succedat la cârma țării ... nu voiesc a da țăranului aceeași cultură ca a orășanului”, motiv pentru care se impune – cerea autorul – „a se unifica programa rurală cu cea urbană ... , o frecventare regulată a copiilor, un local spațios, igienic, aprovizionat cu toate aparatele didactice”.

Revista Asociației Învățătorilor și Învățătoarelor din România, revista „Asociației Centrale a Învățământului Primar”, a apărut în anul 1899. Revista a fost editată la Galați în perioada iunie 1905 – august 1908. Între obiectivele publicației erau „ridicarea stării materiale și intelectuale a învățământului român și consecutiv a prestigiului său”. Prin tematica abordată în etapa gălățeană, revista avea un conținut enciclopedic, dar spațiul cel mai larg revenea problemelor de învățământ și de educație. Dintre articolele publicate menționăm: „Reforma învățământului”, articol care promova ideea că școala trebuie să dea, alături de oameni cu știință de carte, și „pricepuți gospodari”, „cumpăniți chivernisitori” și „cei mai buni soți, părinți și cetățeni”, „Școala și democrația”, „Învățători în mișcarea economică”, „Necesitatea studiului limbilor străine în Școlile Normale”, „Rolul educativ al teatrului școlar”, „Dezvoltarea principalelor virtuți la copil”, „Cultura învățătorilor” etc.

Vremea Nouă apare în anul 1910, cu periodicitate lunară, având redacția la Vâlcea, iar din septembrie 1911 își are redacția la Tulcea, iar administrația la Galați, pentru ca din septembrie 1912 să-și stabilească și redacția și administrația la Galați, în diferite locații, în responsabilitatea celui care avea să devină un recunoscut învățător cu funcții la nivel național, D. V. Țoni. Din octombrie 1911, revista apare cu subtitlul de „Revistă pentru învățători”, din septembrie 1915 cu subtitlul „Revistă didactică”, din noiembrie 1915 cu subtitlul de „Revistă pedagogică”, pentru ca din 1921 să revină la subtitlul de „Revista didactică”. Conținutul revistei are o tematică diversificată, încercând să surprindă întreaga tematică a școlii. Câteva exemple sunt edificatoare: „De ce plac copiilor poveștile”, „Introducerea unei limbi moderne în școala primară”, „Educația civică și învățătoria noastră”, „Școala activă”, „Agricultura educativă”, „Greșeli în educație și instrucție la clasa I primară”,

„Jocurile și jucăriile în educație”, „Colaborarea școlii și a familiei la educația morală a copilului” etc.

Calea Nouă este revista Casei de Educație Națională, Secția Galați, al cărei prim număr apare la 24 aprilie 1921. Redacția și administrația își aveau sediul în str. Domnească, nr. 43. Din Comitetul de conducere al revistei, la debut, au făcut parte, printre alții, Constantin Calmuschi, Pașa Paul, Tohăneanu Ioan, Velichi Ion, iar de la numărul 3 și Dimitrie V. Țoni. În articolul de fond, intitulat „Primul cuvânt”, se spunea că scopul revistei era acela de a contribui, după ce s-a format România Mare, la „consolidarea fizică, morală, și intelectuală a poporului român”. În 1920 se înființa, la București, sub egida Ministerului de Război și a Ministerului Instrucțiunii „Casa de Educație Națională”, având ca organ de presă „Calea nouă”. În acest context, s-a înființat și la Galați o secție a „Casei”. Începând cu primul număr, Dimitrie V. Țoni publică serialul „Amintiri din Basarabia”, inspirat de activitatea sa de propagandist „pentru trezirea conștiinței naționale”, desfășurată în Basarabia, începând cu ianuarie 1918.

Școala, revistă didactică apărută la 15 ianuarie 1927, își avea redacția și administrația la Școala Normală de Băieți „Costache Negri” Galați. Directorul revistei era E. Caraman, care era și directorul școlii, iar membri de onoare erau inspectorii generali ai învățământului normal primar, N. G. Longinescu și I. Mitru. Revista apare lunar, cu sprijinul școlilor normale de băieți și de fete din Galați și al Asociației Corpului Didactic Primar din Județul Covurlui. Articolul de fond, intitulat „Revista noastră”, semnat de E. Caraman, preciza că obiectivele publicației erau: a) perfecționarea profesională și progresul școlii; b) intensificarea și coordonarea propagandei culturale, astăzi sporadic, și deci prosperarea culturii publice, mai vădit în pătura de jos; c) informarea societății cu privire la rolul școlii în această perioadă de consolidare națională. Sunt semnificative și câteva titluri de articole: „Frecventarea școlară la țară”, „Cum folosim pământul din jurul școlii”, „Salarii nostri”, „Conducerea de sine a clasei” etc.

Opinii Școlare, revista „Asociației Corpului Didactic Primar din Județul Covurlui”, a apărut în perioada aprilie 1923 – noiembrie 1924. În „Cuvântul înainte” se sublinia că revista va fi preocupată de „înnoirea și îmbunătățirea culturii profesionale”, deoarece „numai o învățătorime pe deplin luminată asupra chemării sale și neconținut încălzită de marile idealuri umane și naționale, școala primară va putea conduce sufletul poporului pe căi de adevăr și de sănătate morală” și, în al doilea rând, publicația va fi interesată de „asigurarea situației noastre morale și materiale”. Este extrem de semnificativ următorul mesaj transmis de revistă: „Păstrând tot ceea ce este bun în perioada veche trebuie să rupem însă cu principiile și metode care s-au dovedit că în loc să dezvolte mintea și sufletul copilului le încătușează și le opresc în desfășurarea lor”.

Catedra a fost un periodic tipărit la Galați, prin contribuția destoinicului institutor Dimitrie T. Faur (1875–1960), cu apariție lunară, între anii 1927 și 1943, însumând 167 de numere. În articolul-program, „Gândul nostru”, publicația își propunea să promoveze „piese de teatru, poezie, dialoguri, anecdote, monologuri, cât mai plăcute și potrivite pentru o serbare din cursul anului școlar”, ca și „articole de interes școlar, cultural, cum și informațiuni despre mișcarea învățătoarească”.

O ediție nouă a *Catedrei* a fost editată de Casa Corpului Didactic, sub forma unor culegeri de lucrări metodico-științifice, în anii 1973, 1977 și 1982, apariții îngrijite de un colectiv de redacție îndrumat de directoarele Silvia Focșa (1973) și Dumitra Mârzac (1977 și 1982), culegeri care cuprind materiale realizate de cadre didactice specializate pentru diferite discipline, cu preocupări în domeniul cercetării.

Lămuriri Școlare, a fost o revistă cu un pronunțat conținut metodic, cu apariție intermitentă, între anii 1930 și 1942, tipărită la Galați, Tecuci și Bacău. Sunt relevante articole precum „Compuneri libere”, „Desenul liber”, „Jocul și activitatea practică în școala primară”, „Oboseala intelectuală la elevi”, „Frica în școală”, „Disciplina în școală”, „Conducerea de sine a clasei și rolul ei în formarea caracterului”, „Metode noi de educație”, „Lecții de gramatică”, „Problema manualelor școlare”, „De vorbă cu sătenii despre școală” etc.

Căminul Școlii, revista „Asociației Învățătorilor (Secția Covurlui)”, a apărut, cu intermitență, în perioada 1931–1940. Articolul-program, intitulat „Un îndemn și o chemare”, era sugestiv pentru ceea ce se voia a fi revista: să evedențieze că învățătorul trebuie să fie primul factor de îndrumare și de progres al societății noastre; valorificarea experienței trecutului în edificarea prezentului și viitorului școlii; demascarea „tuturor nedreptăților ce ni se vor mai face și de oriunde vor veni”. Dintre articolele mai importante amintim: „Școala primară și noua reformă școlară”; „Tot în chestia reformei învățământului”; „Cultura învățătorului și particularitățile sale de cultură”; „Copii dotați”; „Debilitea mintală la școlari” etc.

Orizonturi, culegere de articole și studii realizate de membri ai Filialei Galați a Societății de Științe Filologice din România, a apărut în anii 1971 și 1972 sub egida Casei Corpului Didactic, având un comitet redacțional coordonat de prof. D. D. Șoitu.

Școala Gălățeană, publicație de opinie pedagogică, editată de Casa Corpului Didactic din Galați, a pornit la drum în primăvara anului 1990 (nr. 1, mai 1990), când câțiva profesori entuziaști – Gheorghe Felea, Mirosava Gherasim, George Lateș, Ghiță Nazare, Maricica Stanciu și Jana Andreescu –, beneficiind de generozitatea unei instituții abia reînființate, Casa Corpului Didactic (director, prof. Ghiță Nazare), au hotărât, în ciuda unor nebănuite greutăți, să îndeplinească o dorință exprimată adesea în anii anteriori.

Școala Gălățeană, se spunea în editorialul primului număr, „are dascăli de mare anvergură, dar și de rafinament, capabili să-și spună cuvântul în dorita revitalizare a învățământului. Lor li se adresează în primul rând paginile acestei publicații, dar, cum actul de a învăța interesează deopotrivă și pe elevi și pe părinți, deschiderea spre aceste categorii largi de cititori este mai mult decât necesară”. Ca urmare, paginile publicației au fost deschise tuturor oamenilor școlii, tuturor acelor care aveau un cuvânt de spus despre școală și despre educație, de la elevi la studenți, de la educatoare și învățători la profesori universitari, de la directori și inspectori școlari la demnitari din ministerul educației, de la părinți ai elevilor la oameni de cultură, scriitori, artiști, ziariști etc. În timp, s-au conturat rubrici permanente precum: „Opinii didactice”, „Coloanele spirituale ale cetății”, „Invitatul ediției”, „Ideile reformei învățământului”, „Biblioteca școlară”, „Calitatea în educație”, „Cărțile colegilor noștri”, „Plastică”, „Restituiri”, „In memoriam” etc.

În paginile revistei au fost abordate, în spirit critic, analitic, constructiv, probleme privind reforma învățământului românesc, managementul educațional, noul curriculum școlar și metodele moderne de predare-învățare, manualele alternative și performanța școlară.

Revista a fost și este difuzată în toate unitățile de învățământ din județ prin efortul și bunăvoința directorilor de școli, bibliotecarilor școlari și ale multor cadre didactice pasionate de răspândirea cuvântului scris.

Iată câteva ecouri privind valoarea și evoluția în timp a revistei.

„*Școala gălățeană* se prezintă, încă de la primele ei numere, ca o revistă de opinie pedagogică cu o problematică deosebit de complexă ... Prin conținutul său, prin varietatea genurilor utilizate în prezentarea informațiilor *Școala gălățeană* se recomandă ca o publicație de real interes și largă audiență în rândul cititorilor săi, elevi și cadre didactice” (*Revista de pedagogie*, nr. 9/1990)

„Într-un timp al tranziției buimace, când îndoielile și descurajarea ne pasc la tot pasul, când valorile pare că se măsoară după alte astre, *Școala gălățeană* se ridică tot mai sigură pe valorile pe care le pune în circulație, să ne spună că dascălii sunt măsura tuturor lucrurilor și a veșniciei în perpetua umanizare a umanității” (Prof. dr. Costică Neagu, director al C.C.D. „Simion Mehedinți”, Focșani).

„*Școala gălățeană* binemerită din partea cititorilor toate laudele. Perseverența prof. Ghiță Nazare a făcut posibil acest periodic și este indubitabil că, fără domnia sa, învățământul gălățean nu ar fi avut astăzi tribună de luptă, un spațiu de referință pentru idei și opinii care se cer imperios exprimate. El a construit cu sacrificii această „casă” care este *Școala gălățeană*, a făcut-o locuibilă, așteptând ca cei invitați să o ia în stăpânire, să-i dea strălucire” (Radu Macovei, director al cotidianului *Viața liberă*, mesaj la aniversarea numărului 75 al *Școlii gălățene*).

„Școala gălățeană este una dintre puținele, foarte puținele publicații care și-au păstrat sensul și rostul lor inițial. E o victorie ce trebuie păzită. Și un efort ce trebuie apreciat și sprijinit. Dascălii gălățeni sunt o „armată” de elită care merită o astfel de publicație (Katie Nanu, opinie exprimată cu prilejul apariției numărului 200 al publicației, în anul 2012).

„Școala gălățeană este o tribună a experiențelor de succes ale școlii, o revistă de exprimare liberă a ideilor, opiniilor, sugestiilor, analizelor și celor mai recente dezvoltări în educație, apariția numărului 200 fiind, deopotrivă, o sărbătoare și un semn bun pentru toți cei care cred în destinul școlii noastre, în construirea unui viitor mai bun prin educație” (Prof. Ana Tunaru).

În anul 2005 publicația *Școala gălățeană* a fost premiată de Institutul Român pentru Drepturile Omului și de Ministerul Educației și Cercetării, iar în anul 2006 a fost distinsă cu Premiul Municipiului Galați de Consiliul Local și de Primăria orașului, „pentru valoarea conținutului, diversitatea tematică și mesajul educativ transmis comunității”.

Școala gălățeană, cea mai longevivă publicație pedagogică a dascălilor gălățeni – 215 numere la această dată –, continuă și amplifică o valoroasă tradiție a școlii în publicistica locală. Revista s-a constituit într-o adevărată tribună de dezbateră a celor mai importante și de actualitate probleme de conținut ale învățământului românesc / gălățean. La rubrica sugestiv intitulată „Opinii didactice” au fost abordate probleme precum: conținutul și implementarea reformei în educație, formarea continuă a cadrelor didactice – cursuri de formare, comisii metodice / colective de catedră / cercuri pedagogice, strategii didactice, metodică predării / instrumente de evaluare / planuri de învățământ / programe școlare / manuale școlare, activitățile educative extracurriculare, rezultatele obținute de elevi pe parcursul școlarității la concursurile școlare pe discipline / olimpiade școlare, implicarea unităților de învățământ / cadrelor didactice / elevi în accesarea și implementarea de proiecte europene.

Sub generic precum „Dialoguri despre educație”, „Coloanele spirituale ale Cetății”, „Invitatul ediției” au fost publicate interviuri cu peste 100 de personalități din domeniile educației și culturii, dialoguri care au reprezentat adevărate pagini de istorie din învățământul, creația, spiritualitatea românească și gălățeană. Amintim aici dialogurile cu: Nicolae Matcaș, Ecaterina Andronescu, Daniel Funeriu – miniștri ai educației, Sorin Cristea, Vasile Molan – secretari de stat în ministerul educației, ÎPS Casian Crăciun – Arhiepiscop al Dunării de Jos, Ioan Eugen Buruiană – protopop de Galați, Virgiliu Radulian, Dumitru Sârbu, Valentin Țurlan, Emil Verza, Ioan Brezeanu, Theodor Buhăescu, Simona Marin, Michaela Praisler, Ivan Ivlampie, Jenică Crînganu, George Lateș, Emil Păun – profesori universitari, Theodor Parapiru, Theodor Codreanu, Ștefan Andronache, Viorel Dinescu, Gheorghe V.

Gheorghe, Vasile Ghica, Apostol Gurău, Radu Macovei, Paul Păltănea, Radu Moțoc, Nicolae Spirescu, George Motoi, Sava David, Liviu Adrian Sandu, Nicolae Staicu–Buciumeni, Alexandru Jula, Katia Nanu, Corneliu Antoniu, Constantin Vremuleț, Florina Zaharia, A. G. Secară, Corneliu Stoica, Angela Baci – scriitori, artiști, ziariști, Fița Lovin – sportivă de mare performanță, Nedelcu Oprea, Zanfir Ilie, Cristian Căldăraru, Dan Nanu Basarab, Sergiu Dumitrescu, Emil Strungă – manageri culturali, oameni de cultură, Nicolae Bacalbașa, Eugen Chebac – politicieni, Gheorghe Felea, Emil Dumitrescu, Mihai Brăilescu, Mihai Vasiliu, Vasile Ciuchină, Iuliana Tania Bogdan, Doru Nelu Resmeriță, Laura Marin, Mitică Dudău, Magdalena Gaiu, Onuț Atanasiu, Diamanta Bulai – demnitari în învățământul gălățean, Ștefan Arsene, Ștefan Rugină, Costică Popa, Mihai Cojocar, Chița Popovici, Octavian Patrașcu – cadre didactice de prestigiu din învățământul gălățean etc.

Spații generoase se referă la istoria învățământului gălățean, de la Toma Giușcă, primul învățător al școlii naționale din Galați, și Ion Cetățianu, primul profesor și director al Colegiului Național „Vasile Alecsandri”, până la profesorii și școlile de astăzi. Este semnificativ faptul că revista a prezentat pagini din istoria a peste 50 de școli din Galați și din județ.

Evocarea unor mari personalități din istoria și cultura poporului român a primit spații deosebit de largi. Dintre marii oameni de cultură evocați în *Școala gălățeană*, amintim pe: Mihai Eminescu, Ion Creangă, V. Alecsandri, Smaranda Brăescu, Virgil Madgearu, Spiru Haret, Mircea Eliade, Emil Cioran, M. Sadoveanu, Calistrat Hogaș, Ioan Alexandru, Tudor Pamfile, Al. I. Cuza, M. Kogălniceanu, Ion Inculeț, Eugen Barbu, Nichita Stănescu, Iorgu Iordan, Lucian Blaga, Constantin Brâncuși, I. L. Caragiale, Mihai Viteazul, Nicolae Mantu, Costache Conachi, Marin Sorescu, Ștefan cel Mare, Al. Cernat, Costache Negri, Gh. Asachi, Fănuș Neagu, Hortensia Papadat Bengescu, Mihai Cimpoi, Adrian Păunescu, Nicolae Labiș, Grigore Vieru, Ștefan Bârsănescu, Mircea Vulcănescu, Tudor Pamfile, Mihai Ralea, Eugen Simion, Fănuș Neagu, Bogdan Petriceicu Hașdeu, Andrei Șaguna, Ionel Teodoreanu, Ștefan Odobleja, Grigore Moisil, Elena Văcărescu, Eugen Bădărău, Titu Maiorescu, Amza Pellea, Elena Cuza, Maria Tănase, George Coșbuc, Ciprian Porumbescu, Dinu Lipatti, Nae Leonard, Paul Goma, Dumitru Stăniloae, George Emil Palade, Radu Beligan, Dimitrie Cuclin, V. A. Urechia etc.

„Cronică de carte” / „Cărțile colegilor noștri” / „Vitrina cu cărți” sunt titlurile de pagină sub care au apărut în revista noastră prezentări și recenzii a peste 300 de cărți și reviste, marea majoritatea scrise de cadre didactice sau elevi din școlile gălățene, dintre care menționăm *Dicționar enciclopedic de expresii celebre* (de Teodor Parapiru), *Mic tratat despre arta învierii* (de Apostol Gurău), *Popasuri ale privirii* (de Corneliu Stoica), *Dialoguri socratice* (de Viorel Dinescu), *O carte a*

tranziției despre tranziția noastră (de Radu Macovei), *Eseul școlar – ghid metodologic* (de Luminița Crihană), *Limba română în comunicare* (de Melu State), *Viața lui Costache Negri* (de Paul Păltănea), *Monografia Liceului Teoretic „Calistrat Hogaș” Tecuci* (de Ștefan Rugină), *Nasc și la Tecuci oameni* (de Vasile Ghica), *Școala bujoreană între anii 1864–2000* (de Victoria Giurgiu), *Coloanele spirituale ale Cetății* (de Gh. Nazare), *Galați – ghid turistic* (de Zăfir Ilie și Pompiliu Comșa), *Sub zodia adâncului* (de Virgil Nistru Țigănuș), *Vinovatele meandre* (de Dan Plăeșu), *Aceste zile ... these days ...* (de Dionisie Duma), *Corabia – labirintul celălalt* (de Sterian Vicol), *Filografii* (de Viorel Ștefănescu), *Vânătoarea de umbre* (de Coriolan Păunescu), *Amintiri la capăt de vis* (de Ioan Toderiță), *A doua schimbare la față* (de Theodor Codreanu), *Poștalionul* (de Lina Codreanu), *Un studiu despre începuturile învățământului tecucean* (de Valentina și Doru Parascan), *Sorbona dunăreană la 135 de ani* (de Gheorghe Felea) etc. Acest fapt dovedește, pe de o parte, capacitatea de creație a școlii gălățene, iar pe de altă parte, deschiderea revistei noastre pentru promovarea actului de creație și de cultură.

„Dascăli care au fost” / „In memoriam” sunt rubrici de omagiere a unor cadre didactice care au trecut în lumea umbrelor, devenite icoane vii în conștiința comunității didactice gălățene și nu numai. Amintim și aici numele unor asemenea „icoane vii”: Mircea Petrescu–Dâmbovița, Mihai Vasiliu, Stoica Câmpeanu, Vasile Onuț, Ștefan Rugină, Maricica Stanciu, Laurențiu Bourceanu, Vasile Călin, Nicolae Spirescu, Constantin Dimofte (artist plastic), Gh. S. Ștefănescu, D. D. Șoitu, Laurențiu Bourceanu, Vasile Silișteanu, Mihai Dăscălescu, Vasile Drăguț, Ioan Balica, Iulian Șerban, Ștefan Totolici, Gheorghe P. Ionică, Ion Cârlan, Dumitru Vrabie, Elena Potorac, Angelica Pârlea, Titus Cristea, Ionel Diamant, Maria Grecu, Gheorghe Munteanu, Dragomir Hrubaru, Costin Antohe, Mărioara Stanciu, Mărioara Stoenescu, Maria Lazăr, Capăt Socrate, Mircea Gheorghe, Stelian Bordei, Mircea Amarine, Rodica Cristofan, Alexandru Maxim, Vasilisa Moraru, Georgeta Marinescu, Ioan Rusu, Nadejda Decuseară, Felicia Faur și mulți, mulți alții.

Revista *Școala gălățeană* este un util izvor istoric pentru toți cei care vor fi interesați de istoria învățământului și culturii gălățene de după 1990¹.

---

¹ Pentru detalii privind tema respectivă poate fi consultat serialul „Periodice didactice gălățene”, publicat de regretatul prof. Gh. S. Ștefănescu în revista *Școala gălățeană*, nr. 9/1990 – 20/1992, iar revistele originale pot fi găsite în fondul Bibliotecii Publice „V. A. Urechia”.